

страна е стръмна, нъ южната е доста полбгата. И двѣтъ страни биватъ голи въ повечето врѣме.

И тукъ, както и по цѣлата верига срѣщаме разни наименования, заети кое отъ съседнитѣ мѣстности, кое отъ по-главнитѣ върхове. Така срѣщаме, като вървимъ отъ сѣверъ къмъ югъ: *Заглавничка-Планина*, — *Кадибогазска-Планина*, — Балкавитѣ: *Св. Никола*, — *Чипровски*, — *Берковски*, — *Голѣма-Планина*.

Най-високитѣ върхове се намиратъ въ Балкана *Св. Никола* (*Орлина-Чука* 1740 метра; *Меджова*, (1970 метра, — въ Чипровскій Балканъ (*Миджуръ*) 2166 метра). — въ Берковскій Балканъ *Голѣмий Комъ*, 2006 метра; *Малкий Комъ*, (1783 метра). Върхътъ *Баба* въ Голѣма-Планина има 1790 метра.

Много пѣтина, които съединяватъ долинитѣ на Морава и на Тимокъ съ онѣзи на по-источнитѣ притоци на Дунава, прѣсичатъ развити проходи на тѣзи планини, мѣжду които ще споменемъ прохода *Верника-Чука* и *Кадибогазъ*, прѣзъ които се отива отъ Кула за Зайчаръ и отъ Белградчикъ за Княжевацъ; — прохода *Св. Никола*, (1378 метра) прѣзъ който минува едно шосе, което захваща отъ Белградчикъ и ся съединява въ Сърбия съ Пиротското шосе до Княжевацъ. — прохода *Гинци* (1525 метра), по шосето София-Ломъ, най-правия пѣтъ между Столицата и Дунава. — Прѣзвѣтъ на Искъръ който прѣсича веригата въ най-долната ѝ страна, (364 метра); по край рѣката минава и пѣтътъ отъ Корило до Вратца, като прѣсича рѣката на много мѣста. Нека споменемъ най-послъ и *Араба-Конашкий* проходъ, или *Баба-Конакъ* (916 метра), между Ташкесенъ и Орхание, прѣзъ който Руситѣ като вървѣха за София, прѣминаха Балканитѣ прѣзъ Януарий 1878 година.

На югъ отъ тѣзи главна верига и на западъ отъ София се намира *Малката-Планина*, образувана отъ много паралелни планинска вериги, помежду които се втичатъ притоцитѣ на *Искъръ* и на *Нисава*, и на които срѣдната отвѣсна височина надъ морското равнище

toute cette région, le versant septentrional est escarpé, tandis que celui qui regarde le sud s'abaisse en pente assez douce. Les deux flancs sont nus la plupart du temps.

Comme dans toute l'étendue de la chaîne, nous trouvons ici un grand nombre de dénominations diverses, empruntées soit aux localités voisines, soit aux sommets les plus importants. Nous rencontrons ainsi, en allant du nord au sud, la Zaglavitchka Planina, la Kadibogazska Planina, les Balkans de Saint-Nicolas, de Tchiprovetz, de Berkovitz, la Goléma Planina (grande montagne).

Les sommets les plus élevés de cette région se trouve dans les Balkans de Saint-Nicolas (Orlina Tchouka, 1740 mètres; Medjova, 1970 mètres), de Tchiprovetz (Meidjour, 2166 mét.) et de Berkovitz (Golemi [grand] Kom, 2006 mètres; Malki [petit] Kom, 1793 mètres). La Baba, dans la Golema Planina atteint encore 1790 mètres.

Un assez grand nombre de chemins faisant communiquer les bassins du Timok et de la Morava avec ceux des affluents plus orientaux du Danube traversent les différents cols de cette région, parmi lesquels nous citerons ceux de Verchka Tchouka et de Kadibogaz, donnant passage aux routes de Koula à Zaitchar et de Belogradchik à Kniajevats, le col de Saint-Nicolas (1378 mètres), par lequel passe une chaussée partant de Belogradchik et allant rejoindre en Serbie la route de Pirots à Kniajevats, le col de Guintzi (1525 mètre), sur la route de Lom à Sophia, le chemin le plus direct entre la capitale et le Danube, la trouée de l'Isker coupant la cime de la chaîne en son point le plus bas (364 mètres); le cours de la rivière est accompagné par un chemin allant de Korilo à Vratsa, qui traverse l'eau en un grand nombre d'endroits Citons enfin le col d'Araba-Konak ou Baba-Konak (916 mètres), traversé par la route de Tach-Kessen à Orhanié, et par lequel les Russes marchant sur Sophia passèrent les Balkans au mois de janvier 1878.

Au sud de cette chaîne principale se trouvent, à l'ouest de Sophia, la Malka Planina (petite montagné)